

Pártaktív a kollégiumban

A József Attila Tudományegyetemen az utóbbi két tanévben jelentős mértékben növekedett a párttag egyetemi hallgatók száma. Ez a számbeli növekedés — örvendetes módon — minőségi javulást, szívesebb, eredményesebb pártmunkát is biztosíthat. Ennek egyik lehetősége a kollégiumi munkában való aktívabb, szervezettebb, tudatosabb részvétel.

Milyen feladatok várnak napjainkban egy kollégista párttagra? Milyen elvárásokat, állíthatunk egy olyan egyetemi hallgató elé a kollégiumi munkában, akitől az egyetemen becsülhető tanulmányi munkát, példamutató KISZ-munkát, aktív politikai tevényt várunk? Kik és milyen formában segíthetnek a kollégiumi hallgatóink kollégiumi tevékenységét?

Ezekre és hasonló kérdésekre próbál választ adni és a tevékenységi lehetőségeket koordinálni a vb által jóváhagyott kollégiumi pártaktív hálózat. E tanévtől — felújítva a régebbi gyakorlatot — ismét mindegyik kollégiumi bizottságban dolgozik egy-egy párttag hallgató. Az alábbiak szerint: Bolyai kollégium: Czukor József II. jh, Eötvös kollégium: Nagy Zsuzsa IV. magyar—oros, Herman kollégium: Hodur Cecília IV. biol.—kém, Irinyi kollégium: Kiss Mária III. vegyész, József A. Kollégium: Oláh Béla III. jh és a Móra kollégiumban Móczik Gabriella V. magyar—francia szakos hallgató kapott e tanévre pártmegbízást. Munkájukat a vb kollégiumi felelőse fogja össze. Feladatuk lényege abban áll, hogy ki-ki a saját kollégiumában, mielőbb munkakapcsolatot teremtsen az ott lakó és tevékenykedő hallgatókkal és tanárokkal, valamint a kollégiumi bizottsággal.

Az várjuk a kollégiumi pártaktívaktól, hogy legyenek érzékenyek és nyitottak minden kollégiumi történéssre. S különösen aktívan reagáljanak minden politikai és politikai vetületet hor-

dozó kollégiumi kérdésre. Nem várunk tőlük elemző jelentéseket, s apró szervezési feladatokra sem kell pazarolni energiájukat, idejüket. De várunk tőlük: *életszerű tájékozottságot, s a kollégiumi munkában felelősségteljes állásfoglalásokat.* Ehhez a munkához a pártbizottság ideológiai és módszertani téren is kellő segítséget kíván nyújtani.

Ebben a tanévben a magyar történelem legszebb napjainak 60. évfordulóját ünnepeljük. Szeretnénk, ha a kollégista párttagok is megemlékeznének — a maguk sajátos eszközeivel a polgári demokratikus forradalom, a Demokratikus Kommunista Magyarországi Pártja és a Magyar Tanácskormányzás forradalmi tanulságairól.

Eredményesen lehet továbbfejleszteni internacionalista kollégiumi hagyományainkat, ha az eddigieknél is jobban építünk a nálunk taruló külföldi hallgatókra. Történelmük, életük megismerésével nemcsak kollégiumi beilleszkedésüket segíthetjük, hanem mi is közelebb kerülünk hozzájuk.

A KISZ-szervezet e tanévi legfontosabb feladatának részeként a tanulmányi-érdekvédelmi munkában elsősorban megyőző és tanácsadó tevékenységet várunk hallgató párttagjainktól. A példamutatás mellett — kellő információ birtokában — a TDK és a szakkollégiumi területen agitációs munkájukra is szükség van.

A kollégium egészét érintő feladatokat a KISZ KB IB ez évi állásfoglalása így körvonalazza: „A kollégiumi demokrácia fejlesztésében fontos feladat járul a kollégiumi pártaktívra az önkormányzat politikai befolyásolásában, megyőző és tanácsadó munkájában, a kollégiumban dolgozó párttagok mozgósításában.”

Reméljük, így lesz a JATE gyakorlatában is.

DR. MICHELLER MAGDOLNA,
az MSZMP JATE VB
kollégiumi felelőse

Kapcsolat

Több, mint egy esztendő annak, hogy a szegedi József Attila Tudományegyetem és a kassai P. J. Safarik Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara felvetik a kapcsolatot. A fennálló együttműködés alapján az eddigieken nyáramként a hallgatói csoportok cseréjére került sor: a két intézményből 10—10 fős csoportok kéthetes szakmai gyakorlaton vesznek részt egymás városában, ahol megismerkedhetnek a helyi jogi szervek munkájával, baráti találkozókon kicserélik tapasztalataikat a legidősebb politikai és jogi kérdésekben.

Az elkövetkezendőkben a két kar vezetői vendéglátók látogatásaival és előadásaival, valamint az ifjúsági szervezetek együttműködésének szélesítésével kívánják továbbfejleszteni a két intézmény közötti kapcsolatokat.

A közösségi nevelésről

A 6. sz. országos kutatási főirány mikrokoordinációs vitáit szeptember 29—30-án rendezte meg a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola neveléstudományi tanszéke. A koordinációs csoport tanácskozását 29-én dr. Grezsa Ferenc, a főiskola főigazgató-helyettese nyitotta meg, melyet dr. Petrik Árpád előadása, valamint dr. Gácsor József kutatási beszámolója követett. A megbeszéléseken azok az előadók vettek részt, akik a közösségi neveléssel kapcsolatos kérdéseket vizsgálják. A koordinációs ülés zárótanácskozása 30-án került sor, ahol az elhangzott referátumokat, beszámolókat vitatták meg a résztvevők.

Kilépve a tanteremből

(Folytatás az 1. oldalról.)

színházba mennél, itt van egy, ott meg... folytassam?

— Főöslepes. Gondolod, hogy ez megoldás?

— Nekem igen.

— Még hogy mi nem művelődünk?!

— Egyetemi, klubrendezvényekre jársz?

— Nem.

Ha rajta múlna

Hogy jobbak a lehetőségek a fővárosban, aligha tagadható. Azt sem lehet viszont elhallgatni, hogy ezeket az „igényeket” nem ritkán a sznobizmus, divat, nagyvilági hajlam szüli. Figyelemreméltó eszmefuttatást hallottam nemrég a JATE-klub játkertjében:

— En, ha rajtam múlna, Jókait, Mikszáthot, meg ezeket törölném az általános iskola anyagából is. Kinek kellene ezek manapság. A huszadik században élünk! En Ferlinghetti olvasok, meg ilyeneket. Mikszáthra nem pazarolnám az időmet.

Eligazodni

— természetes igény

S. J. matematika—fizika szakos hallgatóval Moldova könyveiről beszélgetünk. Pontosabban inkább ő beszél, mert hamar be kell vállanom, hogy nem igen ismerem.

— En nem a divat miatt olvasom a könyveit, hanem mert érdekel, amit a mai társadalomról ír. A Mécseki Szénbányákról, vagy a magyar vasútról írt könyvét bárki elolvashatná. Azokra az információkra, amit ezek a szociográfiák adnak, mindenkinek szüksége van.

— Mit olvasol még?

— Szinte mindent. Főleg a legújabbakat szeretem, Déry Tibort, Fejes Endrét. Verseket is olvasok. Nagyon szeretem Babitsot, gyakran kezembe veszem Csorba Győző kötetét. Ot személyesen is ismerem.

— Nem mindegyik tartozik a „felkapott” írók közé...

— Szükség van a tájékozottságra. Aki úgy megy el, hogy a szakmáján kívül nem ismer semmit, jobb lenne, ha nem is kapna diplomát. Eligazodni a világban — természetes igény. Más kérdés, hogy egy tétélásra könnyen rásütik, hogy „tapló”, ha nincs humán műveltsége. Pedig a modern embernek éppúgy ismerni kell a technika vagy a modern természettudomány legújabb eredményeit, problémáit. Kérdezz meg mondjuk egy bölcsészt, hogy ezekről mit tud.

Folytathatnánk a sort. Például azzal a bölcséssel, aki maga is hiányosnak tartja olvasottságát:

— Azt hiszem, elég sok a kötelező olvasmány. Amit más kikapcsolódásként olvas, én hivatalból tudom, hogy nemcsak az van a világban, amit vizsgára kiadnak, de ha elolvastam, szeretnék valamit mást. Marad a mozi, vagy a klub. A biológiában vagy a fizikában sem ártana tájékozódnom, de akkora a lemaradásom, hogy inkább hozzá se fogok.

E néhány pillanatképből is kiderül: mindenkinek megvannak az önművelésben a maga problémái. Legtöbben — sajnos nem mindenki — tudják, hogy mi a pótolnivaló, lehetőségeik, akaraterejük szerint igyekeznek is behozni a lemaradást. Hogy a lehetőségek elértek volna a felső határt — nem állíthatja senki. Tény viszont, hogy az adottságok kihasználása sem optimális. Nem szabad elfelejteni, hogy a legtöbb embernek ennyi sem jut, s ha a hallgatók az adott lehetőségekkel élnek, már akkor is „kímélve” emberfőket” adott az egyetem.

F. GY.

Tizenhét alma és a munka

Szeptember 23., szombat délután. Megérkeztek a főiskola másod- és harmadéves hallgatói az őszi mezőgazdasági munkáról. Előnybeszámolóik alapján megpróbálunk körképet adni az elmúlt hétről, a diákokról, egy-egy napjukról, munkájukról, szórakozásukról — a teljességre való törekvés nélkül.

A száraz tények

A két évfolyam három részre osztva dolgozott. Kumbaján, Kigyópusztán és Tajon szállásolták el őket. Kumbaján tanyasi iskola, Kigyópusztán középiskolai építőtábor, Tajon pedig úttörőtábor várta a „vendégeket”. Legrosszabb viszonyokat a tanyasi iskola épületében találtuk, ott még 44 ágyas szoba is volt. Igaz, hogy csak 24-en laktak, de a másik két tábor 8—10 ágyas szobáikhoz képest ez kellemetlen helyzetet alakított ki. Meglepő, hogy a legjobb hangulatú és a legélénkebb társaság mégis innen érkezett vissza. A táborlakók brigádokban, teljesítményre dolgoztak. Táborok között verseny (sajnos) nem volt, csak a brigádok között hirdették meg, de ez is meghozta eredményét. Az értékelésnél az állami gazdaság vezetősége meglepéssel konstataitla a teljesítményt, sőt Kigyópusztán pénzjutalmat kapta kiváló munkájukért a hallgatók. Az első helyezett brigád 1000 forintot, a második 700 forintot, a harmadik pedig 500 forint jutalmat kapott.

Egy pesszimista tábor

Hajnali negyed 6-kor ébredtünk, a munkát azonban csak 7 órakor kezdtük el. Négy napig szilvát szedtünk. Ez nagyon visszahúzza teljesítményünket, hisz egy mázsa szilva leszedésének a díja 80 forint, egy mázsa almáé pedig 40 forint. Nyilvánvaló, hogy almából egyszerűbben és gyorsabban megeljük a láda. Míg szilvából — főleg ha nincs a fán — elég nehezen...

A másik csapat

Kiszámoltuk, mennyi almát kell szednünk ahhoz, hogy a napi kaját, szállást, egyebeket ki tudjunk fizetni. Ehhez pontosan

négy láda első osztályú alma kellett, de közben a fa alatt is gyűlt össze szőpen. A vége felé meg már céltudósdít játszottunk; ki talál a fa tetejéről a ládába; mi tagadás így szaporodott a selejtarú is. (Ejnye!)

— Unatkozni soha sem tudtunk, sőt remekül szórakoztunk. Újfajta játékokat találtunk ki, például indiánosít játszottunk. Megalaptottuk a Jonahán-törzset. A törzsi szertartásokra egy kopasz almafa tövében került sor. Egyetlen dolog zavart minket, pontosabban a tábor vezetőségét. Az tudniillik, hogy a testnevelés szakosok kifulladásig robotoltak és így már délelőtt megszedték a normát. Délután persze lazítottak, ezért megtiltották nekik az emléklést, a gyülekezést. Neveléses dolog, hogy nem verődhetnek csapatba, mikor brigádokban kell dolgozniuk... A másik problémát az okozta, hogy megszábták, egy nap egy hallgató hány almát ehet. Tizenhetet. Ha kipukkadunk, akkor is megeljük a tizennyolcadikat...

A kajáról

— Nehéz, megerőltető munkát végzünk, gondolom ezért kedveztek az enniválóval. Naponta ötször ettünk, kaptunk tejet, sőt külön kívánságra teát is főztek nekünk. Ha dupla adagot kértünk, mindig megkaptuk. Jók voltak a szalkácsok, igazán remekül készítették el az ételeket, szavamra, jobb volt, mint a menzán.

Máshonnan: — Az ebédet nagy porfelhő közepette fogyasztottuk el, leginkább hidegen. Nehogy kihagyjam; vacsorára meg tejbérisz volt, egy tányérral. Megjegyzem, 23—25 éves felnőtt embereknek ilyen kaját adni munka után nem a legjobb találmány. Folytassuk panasszal: — Délután mikor hazamentünk, első dolgunk a tusolás volt. Csak hogy 17 óráig a zuhanyzó a fiúké volt, a lányok addig mosdottak a szobákban. Másnap sorba kellett állni az ajtó előtt, de a meleg vízfől csak álmósodtunk. Néhányan emiatt összeszedtek egy kis máthát. Ezalól a kumbajai tábor kivételnek számított, itt mindig me-

leg viz várta a megfáradt diákokat, sőt éjszakaiként még fűtőtek is.

A szabad időről, lelkesen

A munka végeztével ki-ki kedve szerint töltötte el üres óráit. Legnépszerűbbek a sportprogramok voltak; női-férfi foci, ping-pong-ménisőzések, röplabda, tollaslabda. Bajnokságokat is rendeztek. A tesi—nem tesi szakos hallgatók férközése döntetlenül végződött, ami a testnevelés szakosoknak a vereséggel volt egyenlő.

— Ne feledkezzünk el a díszállásról sem. Egyszer a stúdiórádió kereszttül közvetítették a zenét, de esetenként komoly zenét is hallgathattunk. A hiányságokat saját szervezéseinkkel pótoltuk; irodalmi és kulturális programokkal színesítettük az estéket. A televízió népszerűsége itt is megmutatkozott, a többség a képernyő előtt töltötte szabad idejét.

Egy-két apróság

— A bücsüestet a három tábor közös disco-műsorával alcartuk zárni. Lemezlövást találtunk is, az állami gazdaság vezetői azonban nem vállalták a hangfalak és erősítők szállítását. Pedig — szerintünk — ennyit igazán megérdemeltünk volna.

— Nehéz eltűnni a pedagógusok között a „pedagógus-markeciókra”. Az egy hét alatt számos apróság, kazetták, aranygyűrűk tűntek el. A tettes, vagy a tettesek ismeretlenek, de elkepesztő, hogy ezek az emberek akarják majd becsületességre nevelni tanítványaikat.

— „Az őszi munkán nyújtott teljesítményed jutalmául” — olvashattuk a jutalomkönyvekben. Örültünk neki, de később megtudtuk, a mi pénzünkiből vették. Szükség volt erre?

— Hallottuk, egy brigád a borkombinátban dolgozott. Miért nem szerződöttetek le valamennyiünket oda?

— Mindhárom tábor kisteti magáért: felajánlottak KISZ-nek nem szerződöttetek le valamennyiünket oda? — 130 forintot. Mire?

— Mégis, a legfontosabb: mindenki gazdag természettel tért vissza Szegedre, és soha sem eltűnt még ennyi almát.

DEMETER IRÉN

Töltjük az időt a klubban...

Egyetemi MSZBT-híradó

Összeállította 1978—79. tanévi munkatervét a Magyar—Szovjet Baráti Társaság József Attila Tudományegyetemi Tagcsoportja. A munkaterv — többek között — a következőket tartalmazza:

A társaság tagjai részt vesznek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 61. évfordulója alkalomból rendezendő ünnepi ülés megszervezésében. Az elmúlt évhez hasonlóan az idén is sor kerül a kollégiumokban a nyári Szovjetunióbeli termelési gyakorlaton gyűjtött anyagból kiállítások rendezésére. Ugyancsak érdekesnek és hasznosnak ígérkeznek azok az előadások, amelyeket a Szovjetunióbeli tanulmányúton részt vett oktatók tartanak majd az egyetemen. Az együttműködés terén az MSZBT Tudományegyetemi Tagcsoport tervei között szerepel a Szegeden működő többi MSZBT-csoporttal való kapcsolat szélesítése és fejlesztése.

Ennek keretében többek között baráti találkozókra kerül majd sor a Szegeden élő szovjet kisliskolásokkal, valamint a szovjet egyetemi hallgatókkal a városbeli építőtáborban.

Ugyancsak a jó együttműködést bizonyítja a Szovjet Kultúra és Tudomány Házával már több éve kialakított kapcsolat, amelynek jegyében minden esztendőben közös kirándulást szerveznek a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZBT-tagcsoportjának vezetőivel. A tudományegyetemi csoport tagjai ebben az évben is megrendezik a Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola diákjainak házi versenyét orosz nyelvűből, s segítik a kisliskolások szovjet pajtasokkal való levelezésében. Az egyetemisták részére pedig műfordítási versenyt rendeznek.